

SPOSÓB POSTRZEGANIA I ROZUMIENIA DEPRESJI PRZEZ SPOŁECZEŃSTWO

Edyta Rząsa Anna Migalska

Raport z badania ankietowego na 1101 respondentach Tydzień Walki z Depresją 2021

Praca z pacjentem w gabinecie jest doświadczeniem towarzyszenia. Nie jest to jednak zwyczajne bycie z osobą, ale poszukiwanie specjalistycznych rozwiązań by ulżyć w cierpieniu, pomóc w efektywnym wypełnianiu swoich codziennych obowiązków, dojść do zmiany zachowań czy poradzeniu sobie z destrukcyjnymi przyzwyczajeniami i nałogami.

Każdy z nas doświadcza w swoim ciele różnych emocji i uczuć, stanów, zmian nastrojów, pęknięć, zwycięstw. Depresja to mieszanka. Raz mamy poczucie, że poradzimy sobie z rzeczywistością, by następnego dnia nie móc wstać z łóżka o własnych siłach.

Praca z pacjentem uczy bliskości, nie oceniania, "pomieszczania" w sobie jego różnych stanów - po to by mógł osiągnąć dobrostan. Największą trudnością w profilaktyce leczenia depresji jest moment, w którym osoby chore nie decydują się na kontakt ze specjalistą. Wtedy nasze ręce są związane. Nie możemy pomóc. A dla specjalisty to najtrudniejsze.

Organizacja Tygodnia Walki z Depresją pokazała nam jak ważnym jest mówienie o chorobach związanych ze zdrowiem psychicznym. Mamy pewność, że dzięki tej Kampanii wiele osób, a co za tym idzie rodzin, mogło rozpocząć swoją trudną, ale i piękną drogę uzdrowienia. A my jesteśmy wdzięczne, że możemy być zaproszone do waszego intymnego świata emocji, uczuć i przeżyć.

Autorki

Raport z badania ankietowego

Sposób postrzegania i rozumienia depresji przez społeczeństwo, w tym mieszkańców LGOM

SPIS TREŚCI

- 1. Wstęp
- 1.1. Cel i metoda badań
- 1.2. Charakterystyka próby badawczej
- 2. Sposób postrzegania i rozumienia depresji przez społeczeństwo
- 2.1. Analiza przeprowadzonej ankiety
- 3. Sugerowane projekty i działania

1.WSTĘP

Badanie ankietowe zostało zrealizowane w ramach odbywającego się w Lubinie II Tygodnia Walki z Depresją, zorganizowanego przez Stowarzyszenie Centrum Formacji Rodziny im. Jana Pawła II w Lubinie, Głogowskie Stowarzyszenie Otwarte Drzwi w partnerstwie z KGHM Polska Miedź S.A. Objęto nim dobrowolną grupę osób pochodzących z obszaru całej Polski, w tym w większości mieszkańców Legnicko Głogowskiego Okręgu Miedziowego.

Raport powstał w oparciu o dane z niniejszego badania przeprowadzonego w okresie od 21 stycznia do 15 maja 2021 roku, na potrzeby którego przygotowano ankietę w formie online.

Układ przedstawionych wyników stanowi odzwierciedlenie zrealizowanych ankiet. W opracowaniu zawarto ogólne informacje o zjawisku depresji, metodologii badania, charakterystykę badanej populacji oraz tabele i wykresy zawierające wyniki udzielonych odpowiedzi.

1.1. CEL I METODA BADAŃ

Zdrowie psychiczne jest ważnym dobrem i prawem ludzkim, które powinno być skutecznie chronione. Zaburzenia psychiczne i ich skutki są źródłem strat ekonomicznych, a przede wszystkim ogromnego cierpienia dla osób, rodzin i społeczności. Duża depresja jest związana z utratą nawet 27 dni pracy rocznie, a w zaburzeniu afektywnym - dwubiegunowym CHAD do 65 dniami nieobecności w pracy rocznie, w przypadku każdego chorego pracownika. Jak wskazują dane, niedostateczne wsparcie osób zmagających się z pogorszeniem nastroju, wpływa niekorzystnie na ogólny stan zdrowia, edukacji, ekonomii, rynku pracy oraz bezpieczeństwa socjalnego. Leczenie depresji nadal stanowi wyzwanie. Światowa Organizacja Zdrowia przewiduje, że do 2030 roku depresja stanie się głównym problemem zdrowotnym.

W niniejszym badaniu pragnęliśmy poznać sposób rozumienia depresji i nastawienia społecznego do jej leczenia i dbania o zdrowie psychiczne. Badanie miało dostarczyć nam także informacji na temat wpływu panującej w 2020 i 2021 r. w kraju sytuacji pandemii SarsCOV-19 i związanych z nią ograniczeń. Do przeprowadzenia procesu badawczego wykorzystano metodologie badań w działaniu w oparciu o dobrowolną partycypację osób zainteresowanych tematem, a jego podstawą był rozwój praktycznej wiedzy dotyczącej rozumienia depresji w otoczeniu respondentów. Do tego celu poprowadziliśmy badania, posługując się ankietą dystrybuowaną poprzez patronów honorowych Tygodnia Walki z Depresją, media społecznościowe i strony

www.kghm.com/depresja oraz www.cfrlubin.pl

Ankieta okazała się być niezbędnym narzędziem do badania, które odbywało się tylko dzięki działaniu, jakim była konferencja online - II Tydzień Walki z Depresją.

Odpowiedzi na nurtujące nas zagadnienia dostarczyły dane o charakterze kategorycznymi rozstrzygającym, dzięki którym **mogliśmy poznać aktualny stan wiedzy** respondentów o depresji, ich styczności na co dzień z tą chorobą oraz poznać ich własne zdanie o nastawieniu do psychoterapii, psychiatrii i najczęściej spotykaną reakcję w ich otoczeniu na smutek lub przygnębienie.

Ankieta została skonstruowana w sumie z 12 pytań poprzedzonych preambułą dotyczącą respondentów (Informacje o respondencie: płeć, wiek, miejscowość i powiat zamieszkania). Struktura kwestionariusza uwzględniała zarówno pytania zamknięte jak i otwarte, przy czym zdecydowanie przeważał typ pytania zamkniętego.

Pytania zamknięte przedstawiały respondentowi zbiór odpowiedzi, a on miał za zadanie zaznaczyć tą lub te które są zgodne z jego zdaniem. Zawierały one także miejsce "inna odpowiedź" niewyposażenie w jakąkolwiek kontrolowaną sugestię, a analiza ich była dokonywana w oparciu o całą zapisaną przez ankietowanego odpowiedź.

Dzięki zastosowaniu okna "inna odpowiedź" w pytaniach zamkniętych zyskaliśmy w swoim badaniu swobodne, spontaniczne oparte o własny język respondenta* wypowiedzi o postrzeganiu choroby depresyjnej i nastawieniu do leczenia. Ponadto w ankietach pojawiły się pytania ze skalą odpowiedzi od 1 do 5 (gdzie "1" oznaczało nie ważne, a "5" – zdecydowanie bardzo ważne).

W ankiecie znalazły się m.in. następujące pytania:

- 1. Jak ważne jest da Ciebie zdrowie psychiczne?
- 2.Z jaką reakcją (najczęściej) na temat depresji lub długotrwałego przygnębienia spotykasz się w swoim otoczeniu?
- 3. Czy kiedykolwiek chorowałeś na depresję?
- 4. Czy ktokolwiek z Twojej bliskiej rodziny lub znajomych chorował na depresję?
- 5. Czy okres pandemii i izolacji wpłynął na Twój nastrój?
- 6. Czy w ciągu ostatnich trzech miesięcy doświadczyłeś/aś uczucia przygnębienia trwającego dłużej niż 14 dni?
- 7. Czy Twoim zdaniem psychoterapia to skuteczna metoda leczenia depresji?

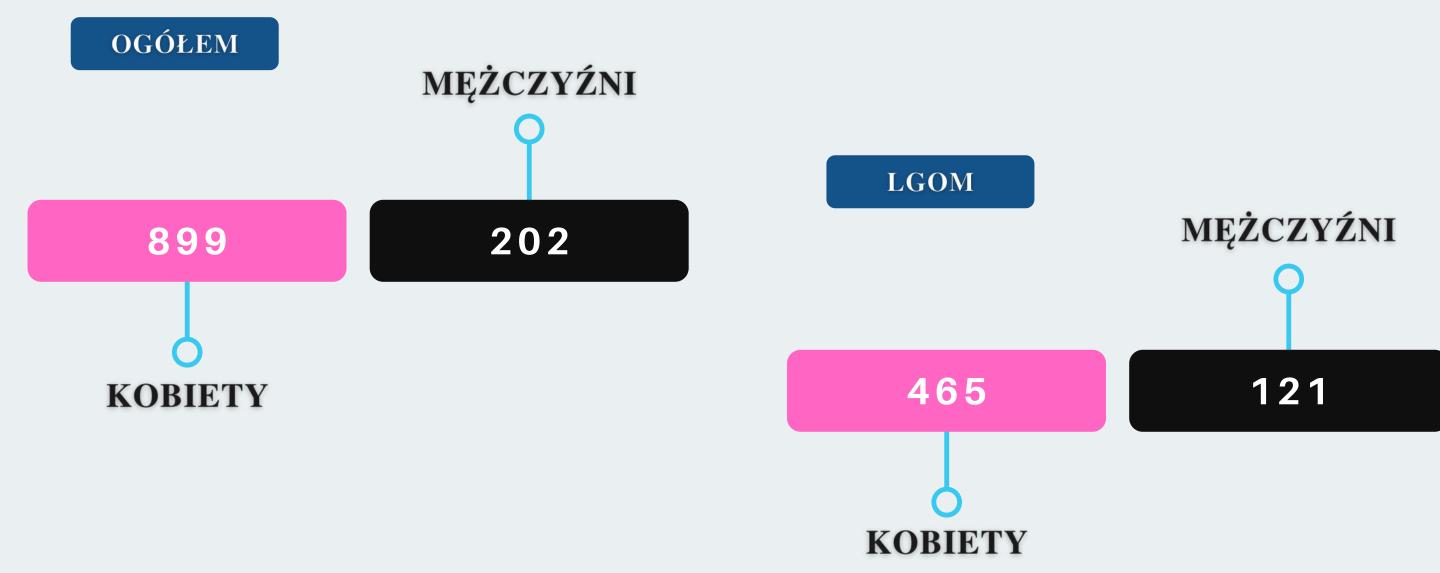
^{*}Nachmias D, Nachmias Ch. Metody badawcze w naukach społecznych, Poznań 2001

1.2. CHARAKTERYSTYKA PRÓBY BADAWCZEJ

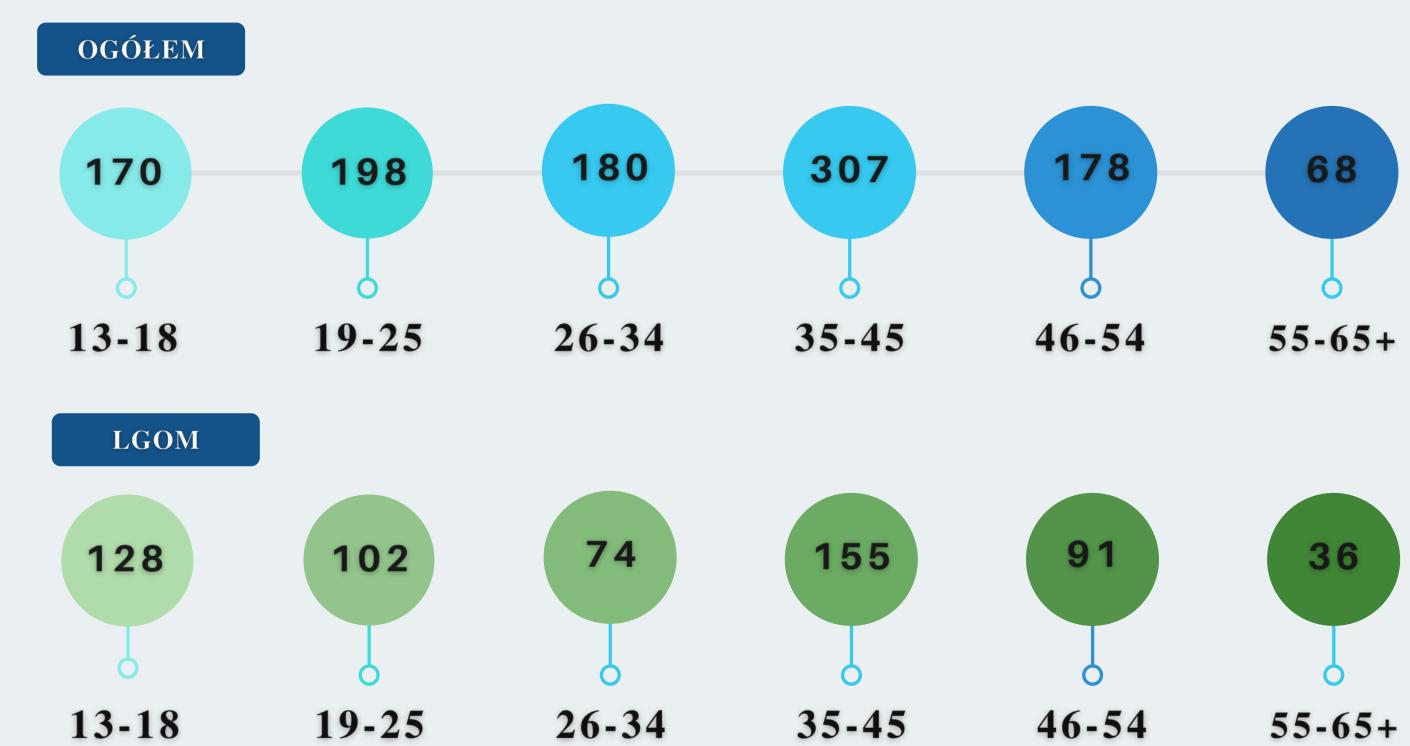
W całym badaniu wzięło udział **1101 osób** w tym 202 mężczyzn i 899 kobiet z terenu Legnicko - Głogowskiego Okręgu Miedziowego 586 osób w tym 465 kobiet i 121 mężczyzn.

170 ankietowanych to osoby niepełnoletnie, w tym 130 pochodzi z terenu LGOM

Najliczniejszą grupę wiekową respondentów stanowią osoby w wieku 35 – 45 lat – aż 307 respondentów w tym z LGOM 155 ankietowanych, co może świadczyć o zwiększonym zainteresowaniu zdrowiem psychicznym. W badaniu wzięli udział także seniorzy powyżej 55 roku życia. Liczną grupę stanowi także młodzież niepełnoletnia.

Największe zaangażowanie w badanie, ze względu na obszar zamieszkania mieli mieszkańcy:

- Powiatu lubińskiego 25% badanych
- Powiatu głogowskiego 17 % badanych

2. POSTRZEGANIE I SPOSÓB ROZUMIENIA DEPRESJI PRZEZ SPOŁECZEŃSTWO 2.1. ANALIZA NA PODSTAWIE ANKIET

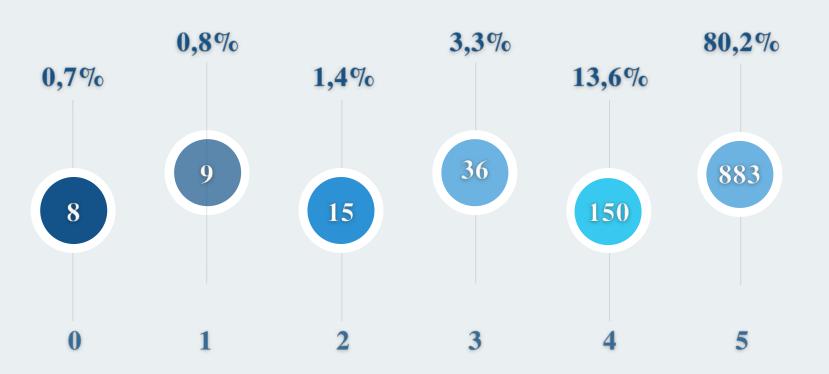
Pytanie Jak ważne jest da Ciebie zdrowie psychiczne? Zostało zadane w formie skali liniowej, gdzie 1 oznaczało nie ważne, a 5 zdecydowanie bardzo ważne. Najwyższą notę wagi zdrowia psychicznego zaznaczyło 80 % ankietowanych w tym połowa z nich to osoby zamieszkujące teren LGOM

Aż 60% dorosłych ankietowanych z terenu LGOM deklaruje, że zdrowie psychiczne jest dla nich bardzo ważne lub zdecydowanie bardzo ważne (wszystkie noty 4 i 5)

Ponad 10% młodzieży w wieku 13-18 lat uznaje zdrowie psychiczne jako ważny

aspekt życia.

Tylko 6% ogółu badanych i 4% zamieszkujących teren LGOM, uznaje zdrowie psychiczne jako nie ważne lub niedostatecznie ważne w ich życiu (noty od 1-3)

Pytanie Jak ważne jest da Ciebie zdrowie psychiczne?

KOMENTARZ: Zdrowie psychiczne wpływa na naszą zdolność do przetwarzania informacji i otaczających nas okoliczności. **Jest tak samo ważne, jak zdrowie fizyczne.** Większość z nas funkcjonuje w umiarkowanym zdrowiu psychicznym jednak utrzymanie dobrostanu nie jest jednostajne. **Co czwarta dorosła osoba przynajmniej** raz w życiu doświadcza załamania psychicznego.

Według zmodyfikowanej definicji WHO "Zdrowie psychiczne jest dynamicznym stanem wewnętrznej równowagi, która umożliwia osobom wykorzystywanie ich umiejętności w harmonii z uniwersalnymi wartościami społecznymi. Podstawowe umiejętności poznawcze i społeczne; zdolność rozpoznawania, wyrażania i modulowania własnych emocji, a także współczucia dla innych; elastyczność i zdolność radzenia sobie z niekorzystnymi zdarzeniami w życiu i pełnienia funkcji w rolach społecznych; a także harmonijny związek między ciałem a umysłem to istotne składniki zdrowia psychicznego, które przyczyniają się w różnym stopniu do stanu równowagi wewnętrznej".*

^{*}Propozycja nowej definicji zdrowia psychicznego http://www.psychiatriapolska.pl/uploads/images/PP_3_2017/407Galderisi_PsychiatrPol2017v51i3.pdf

Pytanie Jak inni reagują na Twoje przygnębienie?

przygnębieni dłużej niż zwykle.

"Weź się w garść"

"Nie bądź smutny"

i zrozumienia

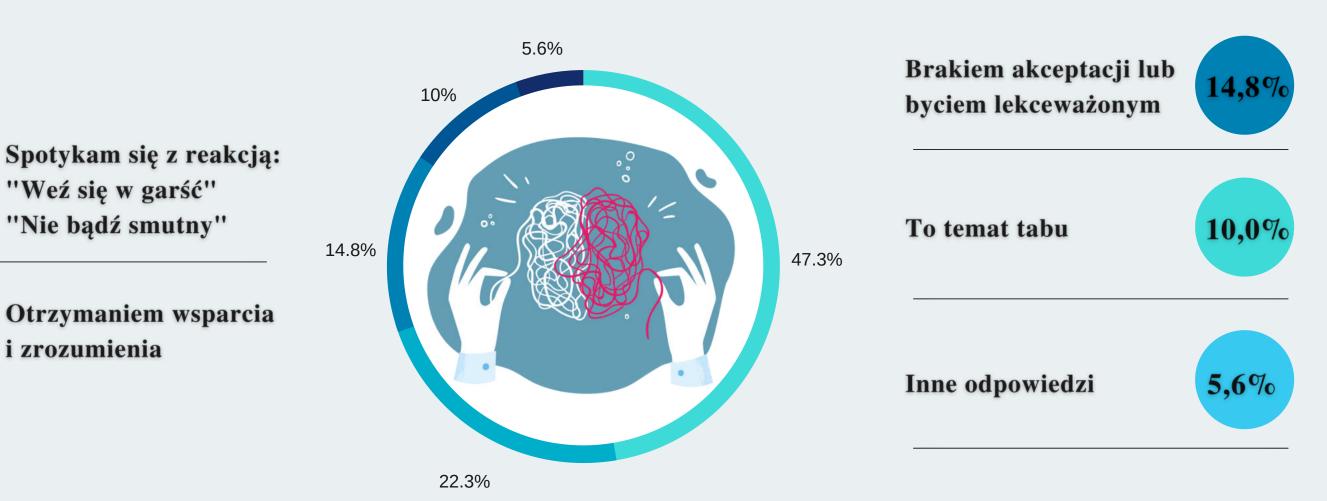
Najczęstszą wskazywaną reakcją otoczenia na długotrwałe przygnębienie jest komunikat "Weź się w garść" "Nie bądź smutny". Aż 47,3% ankietowanych słyszy tego rodzaju "pocieszenie" 22% respondentów spotyka się z reakcją akceptacji i otrzymaniem wsparcia od otoczenia kiedy są

Tylko co 6 nastolatek otrzymuje akceptację, zrozumienie lub wsparcie gdy cierpi psychicznie.

Co 3 osoba, powyżej 55 roku życia deklaruje, że otrzymuje wsparcie i akceptację.

Prawie 15% badanych zgłasza że jest raczej lekceważony w sytuacji długotrwałego przygnębienia. Dla 10% to całkowity temat tabu.

Brak akceptacji, wsparcia lub lekceważenie sprawia, że już co drugi nastolatek z terenu Zagłębia Miedziowego nie trzymuje wsparcia od nikogo gdy doświadcza psychicznego cierpienia.

Pytanie Jak inni reagują na Twoje przygnębienie?

Pojawiąjące się inne odpowiedzi:

- Jestem obciążeniem dla otoczenia
- Powiedziałam tylko moim 2 koleżankom i one nic zero reakcji
- Weź się za pracę
- "Przesadza", "Poszukujesz atencji"
- Nieświadomość problemu, trudność z wyobrażeniem sobie stanu tej osoby
- Żartujemy z tego
- Otrzymanie wsparcia i zrozumienia, ale też mała wiedzą jak okazać takie wsparcie. Sam nie wiem jak mam pomagać ludziom w depresji. Dużo się mówi o rozmowie i żeby być przy tej osobie. Jednak nie jest to takie proste. O czym rozmawiać. Jak pomóc żeby nie brzmieć jak banały z odpowiedzi numer 2. Mimo że w moim otoczeniu nikt lub prawie nikt nie bagatelizuje takich problemów, to nie do końca wiemy jak sobie z nimi radzić
- Wymyślasz, robisz z igły widły...
- Bardzo różne zachowania, wręcz kontrastowe, jedni- wyśmianie, brak zrozumienia, lekcewaga, inni pomoc, zrozumienie, wsparcie
- Jest pół na pół, od "lenistwa" do wsparcia od innych
- Od osób bliskich dostałam wsparcie dopiero bo uświadomieniu ich przez mojego psychologa o powadze tematu.
- Z reakcja typu nie wiem jak się zachować
- Nie spotykam się z tematem depresji w moim otoczeniu
- Zależy od osoby, moje przyjaciółki starają się pomagać, rodzina lekko lekceważy
- Nie wiem czy kiedykolwiek poruszałem ten temat na serio.
- Brak rozmowy na ten temat
- Nie pokazuję, że jestem smutna/ jak ktoś zauważy mówię, że się nie wyspałam

PYTANIE: DEPRESJA – GROŻNA CHOROBA CZY WYMYSŁ CZASÓW?

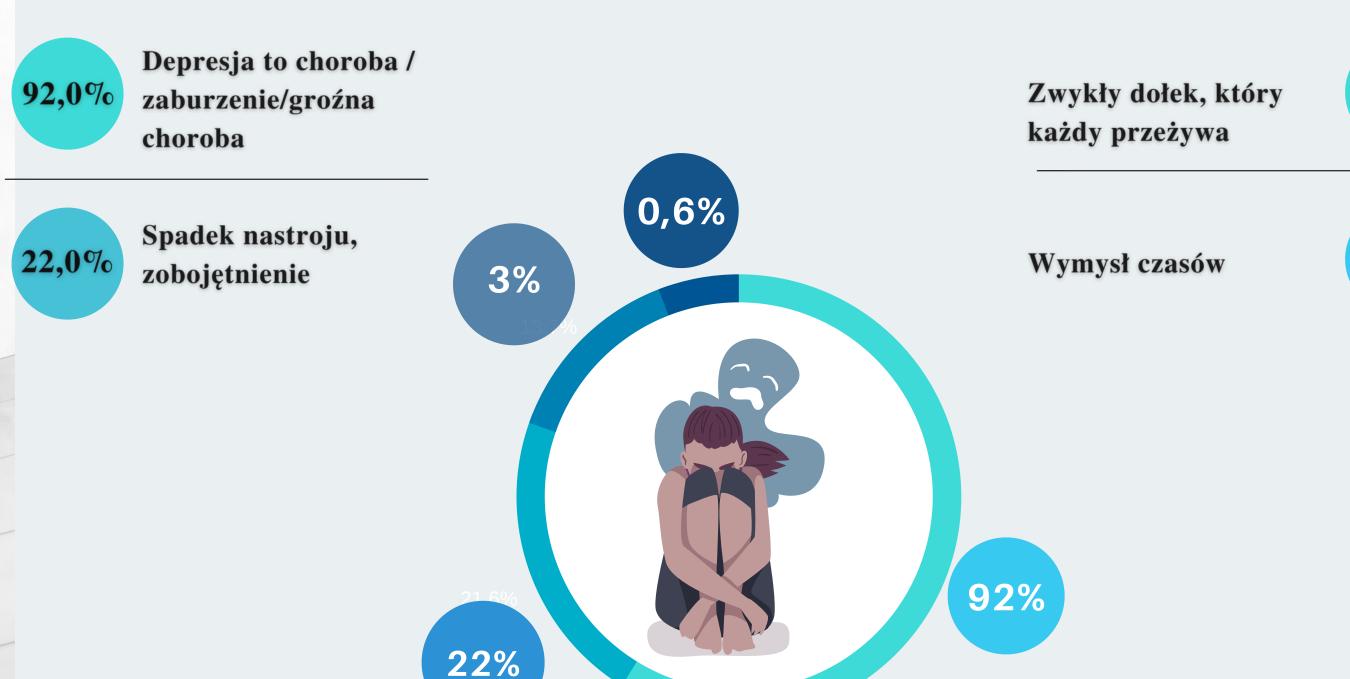
3,0%

0,6%

92% badanych spostrzega Depresję jako chorobę.

Tak samo uważa co 8 nastolatek.

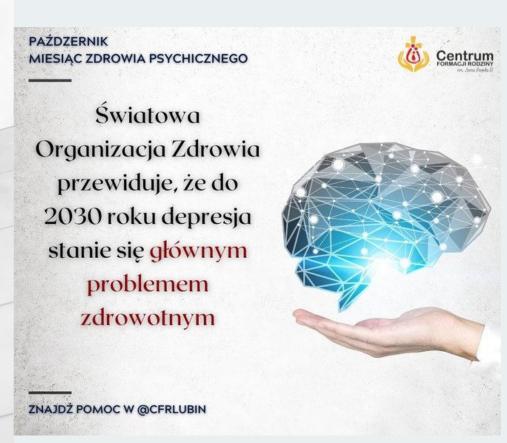
Co 2 mieszkaniec Zagłębia Miedziowego uznaje Depresję jako groźną chorobę.

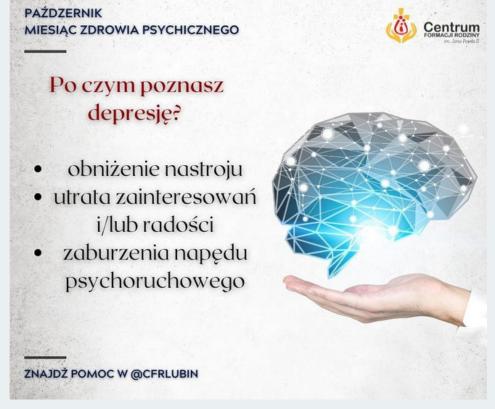

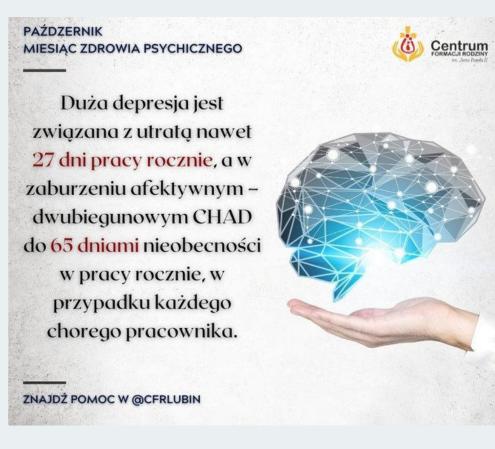

PYTANIE: DEPRESJA – GROŻNA CHOROBA CZY WYMYSŁ CZASÓW?

KOMENTARZ: Depresja jako zaburzenie może być epizodyczne albo rozciągnąć się na całe lata - najważniejszy jest jednak co ono z nami robi, jak sobie radzimy. Brak zdolności do radzenia sobie jest podstawowym powodem, dla którego warto szukać pomocy. Czas będzie miał znaczenie, gdy przez długotrwałe odczuwanie smutku zaczniemy przejawiać skłonność do poddania się tej emocji i oddaniu się przygnębieniu. O depresji możemy mówić, gdy cechy smutku nie mieszczą się już w normie reakcji doświadczania tejże emocji.

PYTANIE: CZY KIEDYKOLWIEK CHOROWAŁEŚ NA DEPRESJĘ?

To pytanie miało na celu poznanie skali depresji wśród respondentów, a także stanu ich świadomości własnego nastroju pod względem wiedzy, o tym kiedy smutek zmienia się w depresję.

Ponad 37 % badanych deklaruje, że doświadczyło epizodu depresyjnego.

Największą grupą wiekową przyznającą się do choroby depresyjnej to dorośli w wieku 35-44 lata.

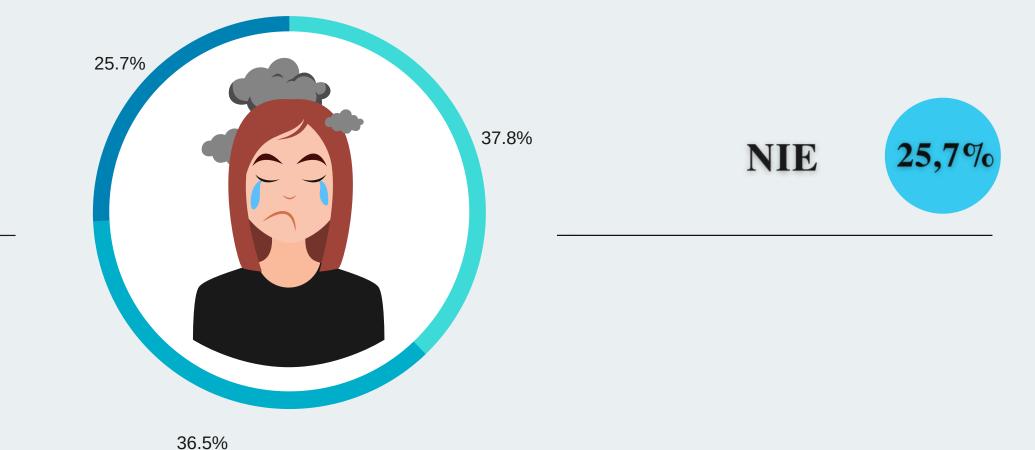
Co 4 mieszkaniec LGOM doświadczył już depresji.

TAK

NIE WIEM

36 % badanych nie wie czy kiedykolwiek chorowało na depresję.

25,7 % badanych deklaruje, że nigdy nie chorowało na depresję

PYTANIE: CZY KIEDYKOLWIEK CHOROWAŁEŚ NA DEPRESJĘ?

KOMENTARZ: Smutek jest emocją, a depresja stanem i zaburzeniem nastroju. O emocji mówimy, gdy trwa ona kilka sekund, wiele minut, a o nastroju, gdy trwa godzinami, wiele dni. Tak najprościej jest to odróżnić, a jednocześnie to nie czas trwania ostatecznie odróżnia smutek od depresji, ale sposób w jaki upośledza ta emocja/ ten stan naszą zdolność do osiągania optymalnego zdrowia emocjonalnego i prowadzenia optymalnie produktywnego i normalnego życia.

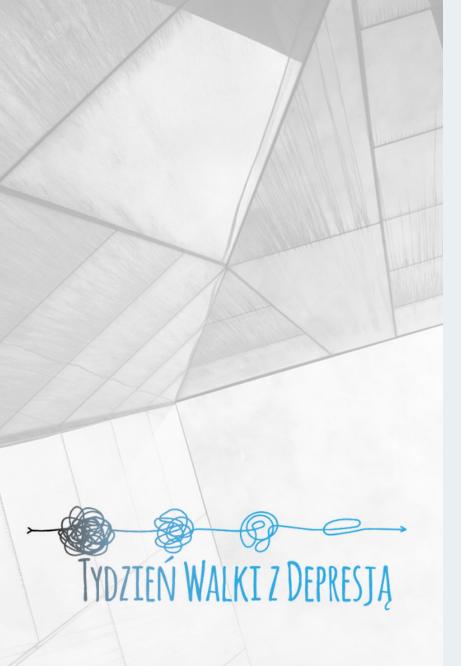
Do celów diagnozy ustalono, że depresja występuje, **gdy obniżony nastrój przeciąga się powyżej 14 dni**. Kryterium to wprowadzono w DSM-5 w celu odróżnienia epizodów depresyjnych od zwykłego codziennego przygnębienia, która każdy z nas przeżywa.

U osób do 45 roku życia ciężka depresja jest najczęstszą chorobą prowadzącą do niepełnosprawności.

Pierwszy epizod może być poprzedzony ciężkim urazem psychicznym, ale kolejne potrafią pojawiać się coraz łatwiej, a nawet bez przyczyny.

U 50 % pacjentów przebycie pierwszej fazy ciężkiej depresji zapowiada drugi epizod.

Już 70-80 % pacjentów doświadcza kolejnego nawrotu po drugim epizodzie.

PO CZYM POZNASZ DEPRESJĘ?

Objawy depresji wg ICD 10

OBJAWY PODSTAWOWE

OBNIŻENIE NASTROJU UTRATA ZAINTERESOWAŃ RADOŚCI ZABURZENIA NAPĘDU PSYCHO-RUCHOWEGO

INNE CZĘSTE OBJAWY

2-4 objawy muszą występować przez co najmniej dwa tygodnie

POGORSZENIE KONCENTRACJI

UTRATA POCZUCIA WŁASNEJ WARTOŚCI

ZABURZENIA SNU

UTRATA ŁAKNIENIA

TAK

NIE WIEM

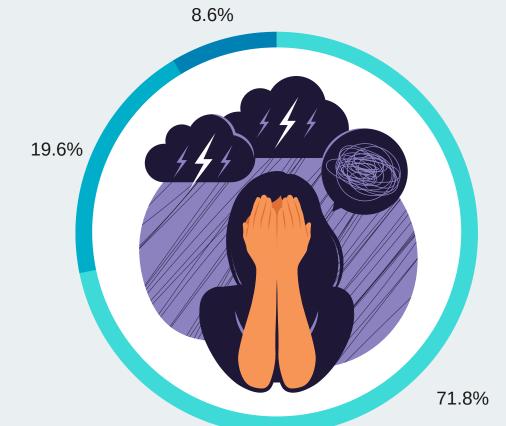
PYTANIE: Czy okres pandemii i izolacji wpłynął na Twój nastrój?

Naszą ankietę przeprowadzaliśmy w trakcie 2 i 3 fali pandemii COVID19. Chcieliśmy poznać czy prowadzone obostrzenia, zamknięcie części szkół i zakładów pracy, a w konsekwencji przejście na naukę i pracę w trybie zdalnym wiązało się dla ze zwiększonym poczuciem stresu i lęku.

Odpowiedzi na zadane w tym obszarze pytania dają jednoznaczny wniosek:

Sytuacja pandemii wpłynęła na nastrój i spowodowała pogorszenie stanu psychicznego wielu osób.

Co druga osoba doświadczyła przygnębienia trwającego dłużej niż 14 dni w okresie od listopada 2020 do marca 2021

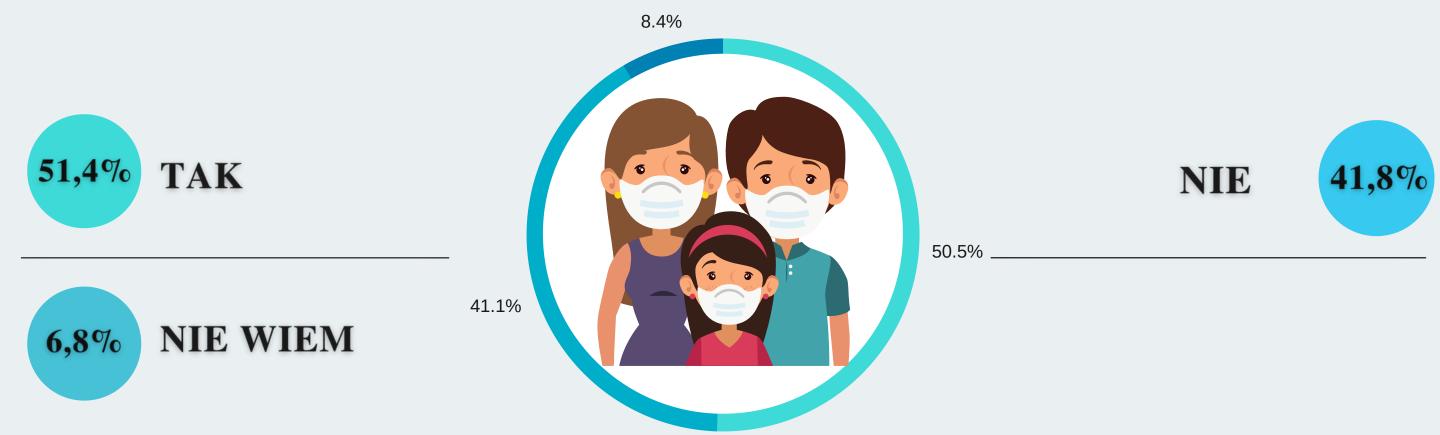

NIE

8,6%

PYTANIE: Czy w ciągu ostatnich trzech miesięcy doświadczyłeś uczucia przygnębienia?

KOMENTARZ: O depresji możemy mówić, gdy cechy smutku nie mieszczą się już w normie reakcji doświadczania tejże emocji. Zaburzenie nastroju może być epizodyczne albo rozciągnąć się na całe lata - najważniejszy jest jednak co ono z nami robi, jak sobie radzimy. Brak zdolności do radzenia sobie jest podstawowym powodem, dla którego warto szukać pomocy. Czas będzie miał znaczenie, gdy przez długotrwałe odczuwanie smutku zaczniemy przejawiać skłonność do poddania się tej emocji i oddaniu się przygnębieniu. Depresja może trwać tygodniami, miesiącami, a nawet latami. Jej odczucia dominują nad naszym życiem, emocje wymykają się spod kontroli.

PYTANIE: Co jest przyczyną depresji wśród seniorów?

Według ankietowanych najczęstszą przyczyną depresji, spadku nastroju w wieku senioralnym jest samotność, na drugim miejscu jest wskazywana choroba a na trzecim izolacja.

KOMENTARZ:

- W Polsce żyje 8mln osób po 50r.ż. (GUS,2015)
- Mężczyźni po 60r.ż. mają średnio 15,5 lat przed sobą bez aktywności zawodowej, a kobiety 20lat. To długi okres, który jest darem, ale i czasem trudnym.
- **Ponad 50**% seniorów odczuwa problemy z wykorzystaniem czasu wolnego, **25**% z nich ma poważne kłopoty z zagospodarowaniem dnia i utrzymaniem kontaktów międzyludzkich.

PYTANIE: Do kogo zgłosić się o pomoc?

Zapytaliśmy ankietowanych o to gdzie zgłosiliby się po pomoc w przypadku wystąpienia zmian nastroju. Można było wybrać kilka odpowiedzi.

Do dyspozycji mieli kilka odpowiedzi. Najczęściej wybieranym wsparciem jest lekarz psychiatra - 34,2% oraz psychoterapeuta - 34,2%. Na drugim miejscu znalazł się psycholog 31,8 %, na trzecim osoby bliskie: Rodzina lub przyjaciele - 31,6%. Respondenci wskazują także kolejno na pedagoga szkolnego.

25 % ankietowanych w przypadku pogorszenia nastroju nie zwraca się po pomoc i próbują sam radzić sobie ze smutkiem.

KOMENTARZ: Do kogo zgłosić się o pomoc?

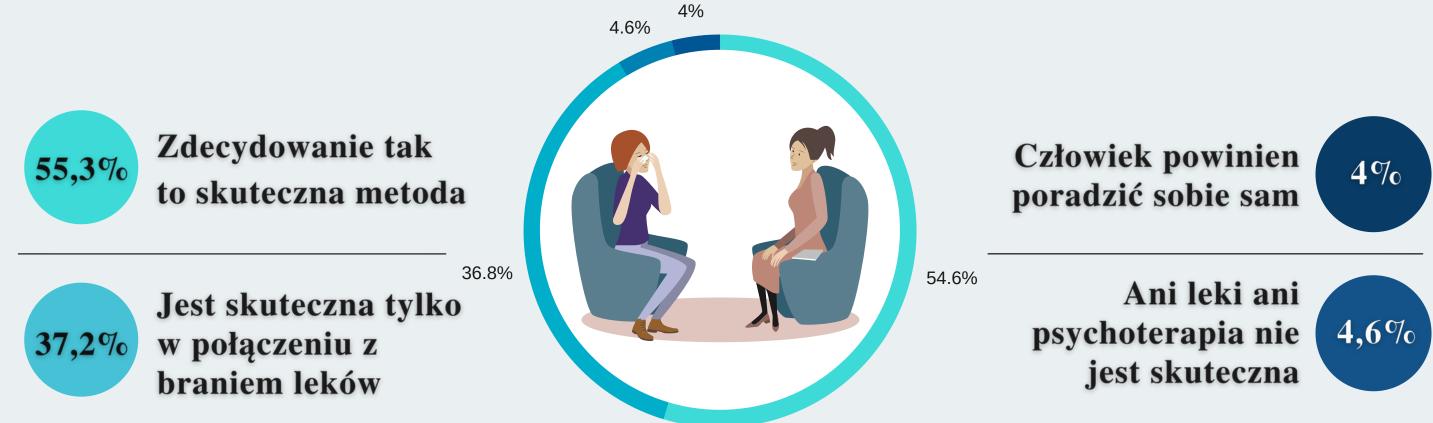
Nie każdy, doświadczający smutku pragnie pomocy. Introwertyczne osoby wolą się wycofać i w samotności przezywać swój ból, nie życzą sobie by ktoś obserwował ich sposób przeżywania smutku. Bywają osoby, które w oparciu o dumę w ogóle nie będą okazywać uczuć. Przybierają one kamienną twarz. Czy to zdrowe, tak tłumić emocje? Człowiek, który obiera taką strategię nie ma tak, że nie czuje w ogóle emocji. Ekspresja emocjonalna jest niezależna od woli i będzie się objawiać inaczej. Nie da się tłumić emocji w 100%.

Osoby świadome swoich reakcji emocjonalnych, potrafią bardzo szybko zauważyć swoją zmianę nastroju i odczytać szkodliwe czynniki dla ich zdrowia emocjonalnego. To one najszybciej trafiają do specjalistów zanim rozwija się u nich depresja, która zawładnie ich całym życiem. W praktyce na psychoterapię trafiają osoby mające zdiagnozowane już zaburzenie. Tymczasem każda interwencja psychologiczna/ psychoterapeutyczna jest także dla zdrowych mózgów.

Zdrowe mózgi nie gwarantują zdrowego myślenia, a korzystając z konsultacji mamy szansę lepiej poznać samych siebie i nauczyć się najzdrowszych dla siebie strategii radzenia sobie z emocjami.

PYTANIE: Czy psychoterapia to skuteczna forma leczenia?

Naszych respondentów zapytaliśmy Czy Twoim zdaniem psychoterapia to skuteczna metoda leczenia depresji? Można było wybrać kilka odpowiedzi.

Aż 55% badanych uznaje psychoterapię za skuteczną metodę depresji. Dla 37% jest skuteczna tylko przy jednoczesnym zażywaniu leków. Tylko niespełna 9% badanych uznaje psychoterapię za nieskuteczną metodę leczenia depresji.

KOMENTARZ: Obowiązek udzielenia informacji na temat rekomendowanej, skutecznej metody leczenia leży po stronie specjalisty. Warto wiedzieć jak najwięcej o każdej z nich, aby móc świadomie wybrać.

DWUTOROWOŚĆ

W leczeniu większości zaburzeń najskuteczniejsza jest dwutorowość. Według zaleceń National Institute for Health and Care (NICE) już sześć spotkań terapeutycznych jest tak samo skutecznych jak udział w jednej sesji w połączeniu z leczeniem fluoksetyną.

LEKI - W depresji spowodowanej głównie biologiczną predyspozycją leki antydepresyjne są **podstawą leczenia.** Mają też działanie przeciwzapalne i powodują zwiększona biologiczną wydajność mózgu.

PSYCHOTERAPIA - W depresji uwarunkowanej psychologicznie, psychoterapia poprawia jakość życia i w większym stopniu niż farmakoterapia zmniejsza ilość nawrotów depresji.

W psychoterapii przebiega proces uczenia się, który wpływa przebudowę sieci neuronalnej. Podstawą tego procesu jest weryfikacja przekonań, znaczeń, osądów oraz ocen na temat siebie, otaczającego świata, innych ludzi i przyszłości. Towarzyszący temu psychoterapeuta pomaga pytaniami nabyć nowe sposoby przeżywania, działania oraz myślenia. Poddanie się refleksji wywołuje emocje przyczyniając się tym samym do pojawienia się nowych szlaków w sieci neuronalnej.

NASTAWIENIE DO KORZYSTANIA Z POMOCY PSYCHOTERAPEYTYCZNEJ I LECZENIA DEPRESJI

Zapytaliśmy ankietowanych o to co myślą na temat sięgania po profesjonalną pomoc specjalisty. Do wyboru mieli zestaw odpowiedzi, a także mogli samodzielnie wskazać swoje przekonania na ten temat. Zdecydowana większość uznaje, że sięganie po profesjonalne wsparcie to dojrzałe rozwiązanie, a także skorzystałaby ze wsparcia gdyby była dofinansowana. Ponad 15% osób znajduje się w ryzyku rezygnacji z leczenia problemów psychicznych z powodu sytuacji materialnej, a prawie 13% nie ma informacji o tym gdzie mogli by sięgnąć po taką pomoc.

- 83,7% To według mnie dojrzałe rozwiązanie problemów ze zdrowiem psychicznym
- 35,6% Skorzystałbym z takiej pomocy gdyby była dofinansowana lub bezpłatna
- 16,7% Nie stać mnie na taką pomoc
- 12,9% Nie wiem gdzie miałbym szukać takiej pomocy
- 10,6% Może jest to rozwiązanie, ale wstyd sięgać po taką pomoc
- 1,6% To oznacza, że jest się wariatem
- 0,4% Jest to fanaberia

NASTAWIENIE DO KORZYSTANIA Z POMOCY PSYCHOTERAPEYTYCZNEJ I LECZENIA DEPRESJI

Pojawiąjące się inne odpowiedzi:

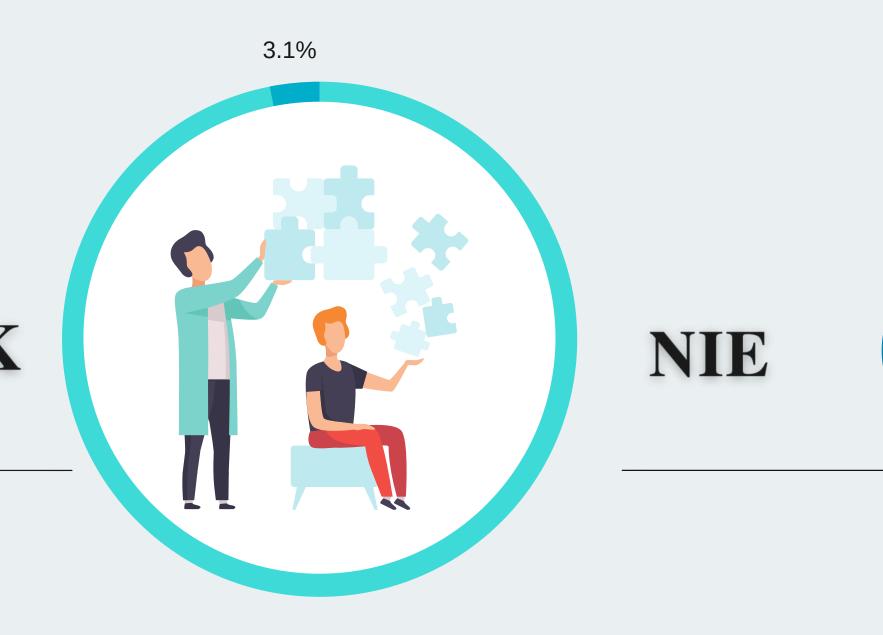
- Skorzystałbym też mimo braku finansowania.
- W Legnicy ciężko znaleźć odpowiednią pomoc dla nastolatki
- Pomoc jest skuteczna gdy specjalista poświeci uwagę problemowi z którym się ktoś zmaga, a to czas i pieniądze, wiec niestety łatwiej jest dać leki
- Ciężko samemu wybrać się do specjalisty z domu
- Skorzystałbym z takiej pomocy, gdybym uznał, że nie poradzę sobie z depresją we własnym zakresie
- Może jest to rozwiązanie, ale wstyd sięgać po taką pomoc
- Nie wiem gdzie miałbym szukać takiej pomocy
- Stać mnie w ograniczonym zakresie na taką pomoc
- W Głogowie jest brak dobrych specjalistów
- Należy prosić o pomoc specjalistów jak najszybciej
- Coś, co każdy człowiek powinien rozważyć i powinno być uznawane za tak samo normalne jak wizyta u dowolnego innego lekarza
- Jako pierwszą pomoc uważam za słuszną decyzję
- Zdrowie psychiczne należy traktować na równi że zdrowiem fizycznym.
- Trzeba leczyć psychikę tak samo jak wątrobę, oczy, skórę czy jakikolwiek inny organ w naszym ciele

96,9%

PYTANIE: Czy widząc u kogoś bliskiego objawy depresji czy zachęcił być go skorzystania profesjonalnej pomocy (psychiatra, psychoterapeuta)?

Tylko 3% ankietowanych nie zachęciłoby bliskiej sobie osoby do skorzystania z pomocy specjalisty zdrowia psychicznego.

KOMENTARZ: Specjalistami zdrowia psychicznego zajmują się: psycholog, psychoterapeuta i lekarz psychiatra. Te trzy odrębne zawody, zbliżone do siebie kompetencjami znacznie się od siebie różnią:

PSYCHOLOG

Psycholog ma ukończone 5 letnie studia magisterskie.

Do kompetencji psychologa zalicza się m.in.

- wykonywanie testów psychologicznych,
- prowadzenie szkoleń,
- wydawanie zaświadczeń, orzeczeń,
- stawianie diagnozy psychologicznej.
- udzielanie pomocy psychologicznej,
- konsultowanie w kwestiach zawodowych i rodzicielskich
- interwencja kryzysowa

Do psychologa zwracamy się:

- problemami wychowawczymi,
- w celu diagnostyki psychologicznej,
- wykonania testów
- konsultacji w celu znalezienia odpowiedniego sposobu leczenia, terapii itd.

PSYCHIATRA

Psychiatra ma ukończone studia medyczne oraz specjalizację w zakresie w psychiatrii.

- Lekarz psychiatra zajmuje się diagnozowaniem
- Leczeniem chorób i zaburzeń psychicznych.
- Prowadzi leczenie farmakologiczne, wypisuje recepty

Do lekarza psychiatry zwracamy się:

- gdy potrzebne jest zastosowanie farmakoterapii
- gdy w wyniku zaburzenia niezbędne jest zwolnienie z pracy

PSYCHOTERAPEUTA

Psychoterapeuta przeszedł podyplomowe szkolenie z zakresu psychoterapii w akredytowanym przez dane towarzystwo psychoterapeutyczne ośrodku szkoleniowym.

Ponadto ma ukończone medyczne lub humanistyczne studia wyższe.

- Psychoterapeuta zajmuje się rozpoznawaniem i leczeniem chorób i zaburzeń natury psychologicznej w tym m.in. : zaburzeń nastroju, zaburzeń lękowych oraz osobowości.
- Prowadzi terapie indywidualne, rodzinne czy grupowe. Prowadzi psychoedukację.
- Konsultuję się z innymi specjalistami z zakresu zdrowia w celu dobrania sposobu leczenia.

Do psychoterapeuty zwracamy się z:

- zaburzeń lękowych
- zaburzenia osobowości
- kompetencji społecznych
- uzależnieni, obsesji /lub kompulsji
- zaburzeń nastroju (depresja, dystymia, cyklotymia, CHAD)
- trudności w radzeniu sobie ze stresem codziennym, wypaleniu zawodowym
- problemów w relacjach rodzinnych i społecznych

3. SUGEROWANE PROJEKTY I DZIAŁANIA

- **1.**Stworzenie miejsca i oferty umożliwiającej **seniorom** możliwość różnorodnej aktywności.
- **2.**Profilaktyka zdrowia psychicznego w **miejscach pracy** rozwiązania dla biznesu.
- 3. Realizacja psychoedukacji dotyczącej profilaktyki zdrowia psychicznego.
- **4.**Zwiększenie **dostępu do specjalistów**: punkty doradcze, krótszy czas oczekiwania do specjalisty.
- 5.Dofinansowanie psychoterapii osobom fizycznym.
- 6.Realizacja form pomocy takich jak: grupy wsparcia, superwizja, mentoring, doradztwo, terapia.
- **7.**Organizacja **wydarzeń promujących zdrowie psychiczne** i zwiększających świadomości wagi zdrowia psychicznego i jego wpływu na ogólny dobrostan jednostki.

PATRONATY HONOROWE

DOLNOŚLĄSKIEGO CEZAREGO PRZYBYLSKIEGO

Prezydent Miasta Głogowa

Prezydent Miasta Legnicy

Starosta Głogowski

Starosta Legnicki

Starosta Lubiński

Starosta Polkowicki

Burmistrz Chojnowa

Burmistrz Prochowic

Burmistrz Przemkowa

Wójt Gminy Chojnów

Wójt Gminy Gaworzysze

Wójt Gminy Głogów

Wójt Gminy Grębocice

Wójt Gminy Jerzmanowa

Wójt Gminy Kotla

Burmistrz

Polkowic

Wójt Gminy Krotoszyce

Wójt Gminy Kunice

Wójt Gminy Legnickie Pole

Wójt Gminy Lubin

Wójt Gminy Miłkowice

Wójt Gminy Pęcław

Wójt Gminy Radwanice

Wójt Gminy Rudna

Wójt Gminy Ruja

Wójt Gminy Żukowice